

Henye Boroszlán Díj 2016.

Az idei Henye Boroszlán Díjat, bő negyedszázados kiemelkedő állatvédelmi, környezet és természetvédelmi, és környezeti nevelési munkássága elismeréseként a HEROSZ Budapesti Állatotthona részére adtuk át a Föld napján, április 22-én.

Szekeres Gábor az állatotthon vezetője elmondta, hogy lényegében kizárólag adományokból, SZJA 1%-ból, és önkéntes munkára építve működnek, istápolják a bekerült állatokat, és keresnek nekik, zömmel sikerrel, új otthont. A nagy számot a kutyák adják, a macskák mellett, de vannak hüllők, rágcsálók, baromfik, malacok és birkák is mások mellett. Az állatokat chip-elve, oltva, ivartalanítva adják ki, a kutyák esetében olyan sikerrel, hogy az utánpótlást az Illatos úti telepről kell biztosítani, ahol nagy a túltelítettség.

Túl az állatvédelmen, foglalkoznak a térséggel, annak tisztán tartásával, védelmével, nagy mennyiségű szemetet szednek fel, és a szemközti homoki kikericses rét is jó állapotban van a korábbi viszontagságok után. A térség iskoláiban pedig környezeti nevelési programokat, projekteket folytatnak, megismertetve a gyerekeket a környék értékeivel, egyben az állatotthoni helyzettel.

Szekeres Gábor a boával

A plakett és az oklevél átadása

Gazdára várva

Életkép az udvaron

Ebben az évben egy posztumusz Henye Boroszlán Díjat is kiadtunk,

Varga Zsolt – 1959-2006 – erdőmérnök, természetvédelmi szakmérnök számára, kiemelkedő ornitológiai munkássága elismeréseként. Varga Zsolt Budafokról származott, részben itt is élt, de munkája nagy része a természethez, az erdőkhöz, a nemzeti parkokhoz kötötte. A ragadozómadár felmérés területén kezdte a Börzsönyben, majd tanulmányai alatt a Soproni-hegységben, később természetvédelmi terület kezelőként az Aggteleki Nemzeti Parkban működött, ahol kiemelkedő eredményeket ért el a ragadozómadár védelem, felmérés területén, gyakran konfliktusba kerülve a gazdasági érdekekkel, szempontokkal. Emiatt élete utolsó tíz évében már önállóan, intézményi keretektől függetlenül működött, tavasztól ősziig továbbra is Szögligeten élve, és dolgozva, télen külföldi tanulmányutakon járva. Munkásságának köszönhető, hogy a fészkelő ragadozómadár állomány tekintetében az Aggteleki- karszt még ma is a legjobban felmért térség hazánkban. Terepjegyzőkönyveiben rögzített eredményeinek publikálása csak halála után kezdődött meg. Zsolt végig hitt abban a naiv, de nagyszerű gondolatban, hogy a természetvédelemnek nem kell áldozatokkal járó kompromisszumokat kötnie.

A díj átadása május 4-én a havi Zöld Jövő ülésén egyfajta megemlékezés keretében történt. Itt voltak barátai, madarász társai, rokonai, és felidéztek különös alakját, személyiségét. Szó esett a madarász és természetvédelmi táborokról, ahová a jelenlévők többsége is rendszeresen járt, s ahol Zsolt népszerű szakértő csoportvezető volt, hajnalba nyúló esti vetítésein pedig tömeges volt a részvétel. Megalkuvást nem tűrő természet-szeretete, odaadása generációknak adott példát. Barátai felemlegették remete életmódját, amikor napokra bevette magát az erdőbe, evett, amit talált, aludt, ahol tudott, ellenben naprakész volt a madarak költéséről, amiből hatalmas, jól rendezett adathalmazt hozott létre. Előkerültek korabeli terepi jegyzőkönyvei, bennük a 80-as évek elejéről, a Tétényi-fennsíkon, a nagytétényi Duna parton készült fajlistái, madár leírásai, a legteljesebb részletezéssel. Külföldi útjain is magányos, természetközeli életét élte tovább, néhol nehézségei is támadtak, így Dél-Afrikában és Venezuelában is kirabolták, s meg is támadták. Venezuelában kint élő magyarok segítségével boldogult és végül nagy szerencséjével jutott haza

Az emlékülés résztvevői a Cifflra Házban,

Zsolt madara az oklevéllel